

TRĂIND, MURIND, ÎNGROPAT, ÎNVIIND, VENIND

Este chiar dincolo de tot ceea ce am putea exprima în limbaj omenesc, cum se simt inimile noastre, astăzi, în timp ce ne adunăm aici, în această dimineață foarte solemnă și sacră. Această dimineață reprezintă timpul în care religia noastră a devenit reală, pentru că a fost învierea prețiosului Tău Copil Care a venit să răscumpere întreaga rasă umană. Și ne aflăm aici în această dimineață să sărbătorim, acest mare și suprem triumf, Doamne, care ne-a făcut mai mult decât biruitori atât ai morții, cât și a iadului și a mormântului. Și îți mulțumim că, după toți anii aceștia care au trecut, încă ne adunăm dis-de-dimineață în această dimineață de Paști, să ne închinăm Lui, pentru că noi credem că El va veni din nou.

² Și Te rugăm să ne ierți toate păcatele și fărădelegile noastre care sunt înregistrate împotriva noastră, în timp ce ne mărturisim cu umilință greșeala și acceptăm ispășirea Lui pentru păcatele noastre. Vindecă boala care este în mijlocul nostru, Doamne. Ajută-ne în timp ce citim Sfântul Tău Cuvânt, care este temelia tuturor Adevărilor pe care Tu ni le-ai lăsat prin care să trăim și să credem.

³ Și ne rugăm nu numai pentru acest grup care s-a adunat aici, dar și pentru cei din jurul lumii, căci așteptăm cu ochi nerăbdători și cu inimi doritoare revenirea Lui. Stăm astăzi în întuneric, într-un haos, că atunci, aproape oricând, că un fanatic ar putea să se enerveze din cauza a ceva, și să rotească un mic buton și întreaga lume ar putea fi spulberată în bucăți. Așa cum ni s-a spus de către mari autorități, că, războiul va dura doar câteva ore, dacă se va mai întâmpla vreodată. Oh! Așa cum, stăm astăzi chiar în pragul unui alt război. Atunci, Biserica stă în pragul, a celei mai glorioase învieri, pentru că vom fi luați sus împreună cu sfinții adormiți, ca să-l întâlnim pe Domnul în văzduh, și să fim totdeauna cu El.

⁴ Am venit să ne închinăm Ție, Doamne. Și primește-ne astăzi. Binecuvântează citirea Cuvântului Tău, cântarea cântărilor, propovăduirea Evangheliei, primește rugăciunile celor care se căiesc. Ascultă rugăciunea pentru cei bolnavi și primește slavă, căci cu umilință o cerem în Numele lui Isus, Fiul Tău. Amin.

⁵ Pentru voi, cei care doriți să luați de unde vom citi în această dimineață, pentru Scripturile noastre...

⁶ Și ne pare rău să-să știm că nu avem loc de ședere pentru acest grup frumos de oameni care a venit devreme în această dimineață să se închine cu noi, din diferite biserici și din diferite state și chiar din diferite națiuni, s-au adunat în această dimineață aici, la Tabernacol, pentru această închinare atât de slăvită a Domnului.

⁷ Doresc să deschideți la Cartea Psalmilor, Psalmi 22. Știu că este un loc destul de neobișnuit pentru a citi, la un serviciu de Paști, dar Dumnezeu este neobișnuit.

⁸ Și acum, după acest serviciu, vom încheia peste aproximativ o oră, ca să puteți merge să vă luați micul dejun. Și apoi, serviciul de școală duminicală va începe la ora nouă și jumătate. Apoi, imediat după serviciul de duminică, va avea loc serviciul de botez aici, la bazin. Și apoi, în această după-amiază, la ora șase, se vor împărți cartonașe de rugăciune pentru serviciul de vindecare, pentru această seară. Și dacă aveți persoane dragi care sunt bolnave și au nevoie de ajutor, nu uitați să le aduceți în această seară, și, pentru că aceasta va fi ultima dată când putem avea acest lucru pentru o-o vreme, în orice caz. Voi pleca dimineață, la ora cinci, spre Los Angeles și prin Coasta de Vest, pentru o serie de servicii.

⁹ Acum, în Psalmi 22, vom citi.

Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, pentru ce m-ai părăsit? și pentru ce Te depărtezi fără să-mi ajuți, ... fără să ascuți plângerile mele?

... Dumnezeul meu, strig ziua și nu-mi răspunzi; strig și noaptea, și nu tac.

Totuși Tu ești Cel Sfânt, O Tu care locuiești în mijlocul laudelor lui Israel.

Părinții noștri se încredeau în Tine: se încredeau și iai izbăvit.

Strigau către Tine și erau scăpați: se încredeau în Tine și nu rămâneau de rușine.

Dar eu sunt vierme, nu om; am ajuns de ocară oamenilor, ... și disprețuit de popor.

Toți cei ce mă văd își bat joc de mine: își deschid gura, și dau din cap și zic,

S-a încrezut în DOMNUL că îl va izbăvi: să-l izbăvească el, fiindcă-l iubește.

Da, Tu ești cel ce m-a scos din pântece: tu mi-ai dat nădejde când eram la țâțele mamei mele;

am fost sub paza Ta din pântece: ai fost Dumnezeul meu din pântecele mamei mele.

Nu te depărta de mine; căci se apropie necazul; și nimeni nu-mi vine în ajutor.

Mulți tauri m-au înconjurat: tauri puternici din Basan m-au înconjurat.

Își deschid gura împoriva mea, ca un leu sfâșiitor și... ca un leu care răcnește.

Sunt turnat ca apa, ... toate oasele mi se despart: mi s-a făcut inima ca ceara; se topește înlăuntrul meu.

Mi se usucă puterea ca lutul; ... mi se lipește limba de cerul gurii; și m-ai adus în țărâna pământului.

Căci niște câini mă înconjoară: cetele de nelegiuți dau târcoale împrejurul meu: mi-au străpuns mâinile și picioarele.

Toate oasele aș putea să mi le număr: că se uită și se holbează la mine.

Mi-au împărțit hainele între ei... trag la sorț pentru cămașa mea.

... nu te depărta de mine, O DOAMNE: ... tăria mea, vino de grabă în ajutorul meu.

Scapă-mi sufletul de sabie; și viața din ghiarele câinilor.

Scapă-mă din gura leului: căci m-ai ascultat, din coarnele unicornului.

Voi vesti numele Tău fraților mei: Te voi lăuda în mijlocul adunării.

Da, ... Cei ce vă temeți de DOMNUL, lăudați-L; voi toți toate semințiile lui Iacob, slăviți-L; și cutremurați-vă înaintea Lui, voi toate semințiile lui Israel.

Căci El nici nu a disprețuit nici nu a urât necazul... și nici nu Și-a ascuns Fața de el; ci, când a strigat către El, L-a auzit.

În adunarea cea mare, Tu vei fi pricina laudelor mele: și-mi voi împlini juruințele în fața celor ce se tem de El.

Cei blânzi vor mânca și se vor sătura: cei ce caută pe DOMNUL, Îl vor lăuda: inima ta va trăi în veci.

Toate marginile pământului își vor aduce aminte și se vor întoarce la DOMNUL: și toate familiile neamurilor se vor închina înaintea Lui.

Căci a DOMNULUI este împărăția: și El stăpânește peste neamuri.

Toți cei puternici de pe pământ vor mânca și se vor închina: înaintea Lui se vor pleca toți cei ce se pogoară în țărână: și nimeni nu-și poate păstra în viață sufletul.

O sămânță de oameni îi va sluji; se va socoti ca o generație pentru Domnul.

Ei vor veni și vor vesti dreptatea Lui poporului și vor... vesti poporului care se va naște, că El a făcut asta.

¹⁰ Fie ca Domnul să adauge binecuvântările Lui la citirea Cuvântului Său. Vreau să iau cu această ocazie, în această dimineață, cinci cuvinte, și în jurul acestor cinci cuvinte să încerc să exprim ceea ce am pe inimă, pentru voi, închinătorii din această dimineață. Vreau aceste cinci cuvinte: *Trăind, Murind, Îngropat, Înviind, Venind.*

¹¹ Și cred că poetul a exprimat bine în cântare, ceea ce aș vrea să spun, când a scris această cântare.

Trăind, El m-a iubit. Murind, El m-a mântuit.

Îngropat, El mi-a dus păcatele departe.

Înviind, El m-a socotit neprihăit fără plată pentru totdeauna.

Într-o zi El vine, oh, zi slăvită!

¹² Niciodată nu a existat o viață trăită vreodată ca a Lui, pentru că El a fost Dumnezeu manifestat în trup atunci când S-a născut. El a fost exprimarea a ceea ce este Dumnezeu Tatăl. Și Dumnezeu Tatăl fiind dragoste, atunci Isus a fost deplina exprimare a dragostei. El a fost dragoste din prima clipă în care mânuțele Sale de copil au mângâiat obrații frumoși ai mamei Sale. El era dragoste.

¹³ Și cred că astăzi mulți greșesc că nu recunosc faptul că El era dragoste. "Dumnezeu este dragoste, iar cei care iubesc sunt născuți din Dumnezeu."

¹⁴ "Așa de mult a iubit Dumnezeu lumea, adică pe cei de neiubit, că a dat pe singurul Lui Fiu născut, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică."

¹⁵ El Și-a exprimat dragostea când a fost aici pe pământ, în atât de multe moduri diferite, până când este incontestabil că a fost cea mai iubitoare faptură care a trăit vreodată. Și cred că, în viața Sa aici, El îl exprima pe Dumnezeu. Și singurul mod în care Dumnezeu poate fi exprimat oamenilor este prin dragoste.

¹⁶ Și bine a făcut El acest lucru atunci când a prins una dintre cele mai josnice femei care existau în vremea Lui, poate. Ei au găsit-o pur și simplu vinovată, și nu era cale de scăpare, atunci când a fost găsită în adulter. Și au târât-o în fața Lui și au spus, "Ce zici Tu să se facă pentru ea?"

¹⁷ Și când El s-a întors spre ea și, a spus, "Nu te osândesc. Dute și să nu mai păcătuiești." În loc să fie aruncată în stradă, să fie târâtă ca de o ceată de lupi peste ea, ca să o ucidă cu pietre și săi ia viața; inima Lui blândă, bună și iubitoare s-a coborât până jos în păcatul în care se afla ea, a spus, "Nu te osândesc. Doar du-te și să nu mai păcătuiești."

¹⁸ Și când El a fost în drum spre mormântul lui Lazăr, cred că a fost un alt moment minunat în care El a exprimat ceea ce este Dumnezeu pentru ființele umane. Nu numai că este un Dumnezeu care poate ierta cel mai josnic păcat care ar putea fi săvârșit, și îi poate lua pe cei vinovați și îi poate face fără vină, prin dragostea Sa iertătoare, dar, după ce moartea ne-a culcat în tăcere, El este încă preocupat de noi. Cred că El a exprimat bine acest lucru pe drum, cu Marta și Maria, când a venit la casa în care moartea a oprit viața unei persoane dragi. Și pe drumul Lui spre mormânt, totuși, fiind Dumnezeu, știa că îl va învia din morți, știa că I s-a spus că în însăși cuvintele Sale se afla Puterea de a-l învia din mormânt; totuși, când El a văzut-o pe Marta și Maria și pe cei care îl iubeau pe Lazăr plângând, Biblia spune că El a plâns. Ce a fost? Marea Lui inimă iubitoare! Când El l-a văzut pe acel om, și ai Lui-prietenii Lui erau în necaz, El a fost necăjit cu ei.

¹⁹ Mă bucur atât de mult să știu că El poate fi găsit printre cei cu inima zdrobită. În necazurile noastre, El nu este unul care să ne părăsească. El ne stă alături atunci când totul a eșuat, iar ultimele speranțe în căutările pământești au ajuns la sfârșit, El este încă Dumnezeu și ne iubește. El a fost exprimarea lui Dumnezeu.

²⁰ Și, oh, cât de mult cred că El dorește ca poporul Său să fie atât de uns cu Duhul Său, încât să putem merge unii la alții în încercări și în necazuri, și să dăm exprimarea compasiunii Lui, așa cum se revarsă din inimile noastre care au fost născute din Duhul Său, pentru a reflecta în biserică dragostea viului Dumnezeu. Asta a exprimat bine ceea ce a spus El, sau ce a spus poetul.

Trăind, El m-a iubit.

²¹ El a arătat ceea ce a făcut pentru întreaga rasă umană, modul în care Dumnezeu S-a reprezentat pe Sine în Isus Cristos. El Șia exprimat părerea față de rasa umană, de a-i ierta și de a-i iubi pe cei ce erau de neiuibit. Și mă întreb, în această dimineață de Paști, cât de prost stăm cu asta. Noi am putea să-i iubim pe cei care ne iubesc, dar El i-a iubit pe cei care nu L-au iubit.

²² El a fost cel mai mare, prima reprezentare, a dragostei care a ajuns vreodată pe pământ; și a fost disprețuit de cei care trăiau pe pământ, pe care El îi iubea. Nici un om nu a putut iubi vreodată ca El; și nici un om nu a fost urât vreodată ca El. Ei L-au urât, L-au A disprețuit și L-au respins, dar asta nu a oprit dragostea Lui. În cele din urmă, când atârna pe cruce, după ce viața pe care a trăit-o a fost, nu a făcut decât lucruri bune, iertând pe cei vinovați, vindecând pe cei bolnavi și numai lucruri care erau bune. Când El a fost... ultima suflare pe cruce, cu scuipatul vulgar, batjocoritor, al celor care erau în apropiere, atârând pe fața Lui sfântă, El a strigat, cu inima plină de dragoste, "Tată, iartă-i, căci nu știu ce fac."

²³ El putea să înțeleagă. Fiind Dumnezeu, El înțelege. De aceea a putut să ne iubească atunci când eram de neiuibit, pentru că El este Dumnezeu și înțelege. "Trăind, El m-a iubit." Niciodată nu a fost trăită o astfel de viață, pentru că a fost învăluită în dragoste.

Murind, El m-a salvat.

²⁴ O moarte, atunci când în grădina Edenului, Dumnezeu Iehova a impus, pedeapsa păcatului este moartea și nu putea fi nicio modificare. Nu se putea rezolva în nici un alt mod. Pentru că, Dumnezeu este suprem și este infinit și Judecătorul tuturor Cerurilor și al pământului. Pedeapsa păcatului este moartea și nu era nimeni care să poată plăti această pedeapsă pentru celălalt. Pentru că fiecare om, chiar dacă ar putea muri pentru un alt om, dar el era vinovat de la bun început. Nu era niciunul dintre noi care să îl poată ajuta pe celălalt, pentru că toți eram vinovați. "Suntem născuți în păcat, zămislighi în nelegiuire, veniți în lume vorbind minciuni." Și nu exista nici o rază de speranță, nicăieri. Eram condamnați la moarte, de către Dumnezeu, și fiecare faptură care s-a mișcat vreodată pe pământ se afla sub această condamnare. Se puteau ridica oameni neprihăniți și să facă lucruri mărețe, dar era un păcătos de la bun început.

²⁵ Există numai o singură cale pentru ca asta să fie plătită, și asta a fost moartea lui Dumnezeu Însuși. Deci Dumnezeu, fiind un Duh, nu putea muri, dar El a coborât într-un trup de carne și S-a exprimat într-o viață de dragoste; ca să ia toată bunătatea care era El și să o dăruiască de bunăvoie ca Jertfă supremă, ca să poată prelua vina celor vinovați. Noi toți fiind păcătoși și neavând nicio cale în lume să fim vreodată mântuiți. El nu a venit doar ca să fie văzut pe pământ, ci El a venit să moară ca o Jertfă.

²⁶ Abel a exprimat acest lucru atunci când i-a oferit lui Dumnezeu o jertfă mai bună decât Cain; când a adus mieluşelul, cu o bucată de viță de vie înfășurată în jurul gâtului, la o stâncă. Acolo a așezat micuțul pe

stâncă, i-a tras bărbia mică pe spate și, cu o-o piatră, i-a zdrobit gâtul micuț; și el s-a zbatut și a murit, iar sângele a țâșnit, iar șuvițele lui albe s-au îmbibat de sânge. Abel a exprimat acolo Calvarul.

²⁷ Când Mielul lui Dumnezeu, înjunghiat de la întemeierea lumii, a venit să ia locul păcătoșilor vinovați, și a fost zdrobit și lovit, și-și luat în derâdere și și-au bătut joc, și a murit de o moarte pe care nici o făptură nu putea să moară în afară de Dumnezeu Însuși, și șuvițele Sale însângerate atârând pe umerii Săi, picurând pe pământ, a exprimat ce lucru oribil este păcatul, când El a trebuit să moară pentru a-l răscumpăra pe om de la o viață de păcat. Nimic nu putea muri așa. Nimic nu putea suporta acea moarte. Se spune că, "Atunci când I-au străpuns coasta, a ieșit Sânge și apă."

²⁸ În urmă cu ceva timp, vorbeam cu cineva despre asta. Și era un om de știință care a spus, "Există un singur mod în care s-ar fi putut întâmpla asta. Și nu din cauza sulitei romane a murit; și nici din cauza pierderii de Sânge nu a murit, pentru că încă mai era Sânge în trupul Său. Cauza morții Lui, nu era din cauza sulitei romane sau a cuielor care I-au fost bătute în mâini, sau a coroanei de spini pe care I-au pus-o pe cap. Ci pentru că... a murit de durere, pentru că a venit la ai Săi și ai Săi nu L-au primit. El a murit din cauza unei inimi zdrobite. Când, El cunoștea chiar făpturile timpului, pentru care El avea să moară ca să le răscumpere, L-au scuipat în față și a fost respins de oameni."

²⁹ David, cu opt sute de ani înainte ca acest lucru să se întâmple, a strigat cu același glas cu care a strigat El la Calvar, „Dumnezeu Meu, pentru ce M-ai părăsit?"

³⁰ Ce lucru îngrozitor face păcatul, îl separă pe om de Dumnezeu! Și El a fost jertfa pentru păcat care a trebuit să fie oferită pentru păcatele noastre. Și El a fost separat de Prezența lui Dumnezeu. Păcatul L-a separat. Dumnezeu a pus păcatele noastre asupra Lui, iar El era separat de Dumnezeu, și de aceea a strigat, "De ce M-ai părăsit?" Și pentru că a fost părăsit, și pentru că a luat acest loc, și Și-a văzut poporul, că a venit să fie Mântuitorul lor și să le ofere Viața, ei L-au respins, și asta La mâhnit, așa, până când a fost atât de zdrobit în inimă, până când Sângele și apa, și substanțele chimice ale trupului Său, sau separat.

³¹ Omul nu va ști niciodată ce a fost asta. Acesta este motivul pentru care nimeni altcineva nu ar putea muri așa. Nu-mi pasă cât de mult ați putea fi chinuiți, cât v-ar putea pune picioarele în butaci, sau v-ar putea tăia în bucăți, puțin câte puțin sau v-ar putea arde bucată cu bucată; nu ați putea muri astfel de moarte, pentru că alcătuirea voastră nu este așa. El trebuia să fie Dumnezeu. Trebuia să fie, mai mult decât om. Și când vă gândiți, că, Dumnezeu a murit. A murit cu inima frântă, cu atâta durere pentru lume, până când în trupul Său a avut loc o reacție chimică care nu ar putea avea loc în voi. Voi nu puteți suferi așa. Nu ai cum să ai o astfel de durere. Așa că există numai Unul singur ce o putea face, și El a făcut-o.

³² Acolo atârând, acea viață prețioasă care nu știa nimic altceva decât să iubească și să facă binele, atârna acolo, între Ceruri și pământ, ridicat acolo, dezbrăcat gol, stânjenit. Gândiți-vă cum ați fi voi, dezbrăcați în pielea goală; voi nu ați cunoaște rușinea care a avut-o Dumnezeu, atârnat acolo. Știu că crucifixul are un mic lucru, ca și cum ei ar fi pus ceva în jurul Lui, dar ei nu au pus nimic. Asta este doar pus pe cruce, sau artistul l-a pus acolo. L-au dezbrăcat de hainele Lui. Avea pe El o haină, iar ei au smuls-o de pe El și au tras la sorț pentru ea. Era jenat, la maxim. Cu toate acestea, fiind Dumnezeu, a trebuit să stea, și păcătoșii să-L scuipe pe față. Cu toate acestea, fiind chiar profunzimea modestiei, a trebuit să moară în fața oamenilor, dezbrăcat gol. Așa efect a avut asupra Lui, până când asta a separat apa și Sângele. Nu e de mirare... Cred că poetul a exprimat bine acest lucru când a spus:

Printre stânci despicate și ceruri întunecate, Mântuitorul meu Și-a aplecat capul și a murit; Dar vălul care se deschidea a descoperit calea Către bucuriile Cerului și ziua fără de sfârșit.

³³ Sigur, El a trebuit să o facă. Vălul atârna între om și Dumnezeu, iar acest văl care s-a deschis a descoperit calea spre bucuriile Cerului și spre ziua fără de sfârșit. Calvarul înseamnă ceva, înseamnă mai mult decât putem exprima. Sigur.

Trăind, El m-a iubit. Murind, El m-a mântuit. Îngropat, El mi-a dus păcatele departe.

³⁴ A fost condamnat acum. Păcatul nu mai are putere. Când El a strigat la cruce, "S-a terminat," păcatul a murit! Acum e mort. S-a terminat cu el. Este fără putere. Este lipsit de viață. Gândiți-vă la asta, oameni buni. Că păcatul, dușmanul ființelor umane, este mort și fără viață, nu mai are niciun efect. Nu mai poate. Nu e de mirare că soarele și-a blocat vederea, că stelele au refuzat să mai strălucească, că pământul s-a întunecat, totul era răscumpărat.

³⁵ Acum este mort, este îngropat, este fără viață. Nu mai are viață în el, atunci trebuie îngropat. Ce a fost îngropat? Trupul lui Dumnezeu a fost îngropat, pentru că era jertfa pentru păcat. Era Mielul ars, a fost ars de focurile nelegiurii. Acel Miel fără păcat care nu a cunoscut nici un păcat, acel Dumnezeu care nu a cunoscut

nici o greșală; viața Lui a fost dată și acolo a fost atârnată jertfa pentru păcat. "Îngropat, El mi-a dus păcatele departe." El trebuie să fie îngropat. Trupul, jertfa pentru păcat trebuie să fie îngropată.

³⁶ De aceea mulți, după un timp, vor merge, unul câte unul, la această bazin, ca să fie botezați în Numele lui Isus Cristos. De ce? Ceva a avut loc. Acel Duh care a ieșit din acel trup, când El a strigat, "S-a terminat," a osândit păcatul în trupurile noastre. Și trebuie să-l îngropăm, ca să nu mai fie amintit. Sunt atât de bucuroși că așa este.

³⁷ Când ceva este îngropat, este ascuns, nu mai este la vedere. "Și îngropat, El a dus păcatele mele departe." Dumnezeu nu mai poate vedea păcatele noastre, căci sunt îngropate. Unde sunt îngropate? În Marea Uitării. Gândiți-vă la o Mare a Uitării! Dumnezeu nu-și mai poate aminti de ele, pentru că sunt și moarte și îngropate. Nici măcar nu mai pot fi reamintite. Au ieșit din memoria lui Dumnezeu.

³⁸ El a fost, de asemenea, ... în această "îngropare" El a reprezentat-o în Vechiul Testament. Aveau două... Aveau o jertfă pentru păcat la curățirea sanctuarului. Și acea jertfă pentru păcat consta în faptul că se luau două capre, iar o capră era omorâtă; și cealaltă capră, avea păcatele care au fost puse pe capra moartă puse pe capra vie.

³⁹ Amintiți-vă, Isus a fost o Oaie. El a fost un Miel, dar în acest caz a devenit o capră. El era neprihănit pentru că era Dumnezeu, Oaia. Dar El a devenit capră, păcat, ca să fie jertfa pentru păcat pentru mine și pentru tine; din Oaie a devenit capră.

⁴⁰ Și Isus a fost reprezentat în ambele animale, în ambele capre:

Pentru că una, murea-murea pentru ispășire; a doua, păcatele din ispășire erau puse pe țăpul ispășitor, și țăpul ispășitor lua păcatele oamenilor și mergea departe în pustie, ca să ducă păcatele oamenilor. Ce era? Era moartea și înmormântarea Domnului nostru Isus. "Murind... Trăind, El m-a iubit. Murind, El m-a mântuit. Îngropat, El a dus păcatele mele departe." El a luat păcatele oamenilor asupra Sa, și le-a dus jos de tot în iadul cel mai adânc. El a fost jertfa pentru păcat. El a avut păcatele oamenilor. El a murit pentru ei. Și, de asemenea, păcatele au fost puse asupra Lui, și El a dus păcatele noastre departe, atât de departe încât Dumnezeu nu le-a mai putut vedea niciodată. Gândiți-vă la asta! Oh, Biserica ar putea striga, "Aleluia pentru un astfel de Mântuitor!"

⁴¹ Nu numai că păcatele noastre sunt iertate, dar ele sunt îngropate în Marea Uitării, ca să nu mai fie amintite niciodată. "Îngropat, El a dus păcatele noastre departe." Nu mai pot fi amintite niciodată, pentru că au dispărut. Au dispărut din ochii lui Dumnezeu. Ele sunt paralizate. Sunt divorțate. Sunt îndepărtate. Dumnezeu nu-și mai amintește de ele. Ce? Biserica ar trebui să se bucure în această dimineață, să știe că păcatele noastre nu vor mai fi ținute minte. Sunt puse în Marea Uitării, în mormântul de dincolo de orice înviere. Sunt moarte pentru totdeauna, și uitate. Sunt ca și cum nu s-ar fi întâmplat niciodată. "Murind, El m-a mântuit." Dar, "Îngropat, El a dus păcatele mele departe." Le-a dus atât de departe până când au ajuns în Marea Uitării. Oh! Știm că aceste lucruri sunt mai mult ca sigur credute printre noi și sunt mai mult ca sigur Adevărul. Sunt Adevărul lui Dumnezeu. Toate aceste lucruri mărețe au fost dincolo de orice exprimare umană. Nu am putea niciodată să ne exprimăm recunoștința pentru astfel de lucruri.

⁴² Dar, oh, acel Paște! "Înviind, El ne-a socotit neprihăniți fără plată pentru totdeauna."

Trăind, El m-a iubit. Murind, El m-a mântuit. Îngropat, El a dus păcatele mele departe. (Asta a fost bine.)

Dar, înviind, El ne-a socotit neprihăniți.

⁴³ Ce a fost acea înviere? A fost chitanța lui Dumnezeu, că nota de plată a fost achitată. "Înviind, El ne-a socotit neprihăniți fără plată pentru totdeauna." Oh, ce Mântuitor, înviind! Ce a făcut Dumnezeu? Un om poate suferi, un om poate muri, un om poate fi îngropat. Dar Paștele a fost cel mai mare dintre toate, pentru că a fost aprobarea lui Dumnezeu, "Legile Mele au fost îndeplinite, cerințele Mele au fost îndeplinite, este El!" L-a înviat din morți! "Înviind, El ne-a socotit neprihăniți fără plată pentru totdeauna." Binecuvântat fie Sfântul Său Nume!

⁴⁴ Nu e de mirare că provoacă emoții! Nu e de mirare că inima omului nu poate cuprinde asta! Oh, cu credința noastră cuceritoare putem sta acolo și spune, "Suntem socotiți neprihăniți pentru totdeauna, fără plată," pentru că El a murit și a fost îngropat, iar Dumnezeu L-a înviat în dimineața de Paști. Apoi, Dumnezeu a arătat că a fost acceptat, toate lucrurile pe care Le-a făcut. Totul a fost plătit în mod gratuit, puteți merge liberi acum! "Înviind, El m-a socotit neprihănit fără plată pentru totdeauna." Oh, nimeni nu poate ști niciodată, nu se poate gândi la acea zi măreață în care El a înviat! Și Îngerii au văzut-o. În Cerurile cerurilor, Îngerii cântau laudele lui Dumnezeu și se bucurau; în timp ce sfinții Vechiului Testament, în Paradis, strigau, "Aleluia!" "Înviind, El ne-a socotit neprihăniți." Cerurile s-au cutremurat, pământul s-a

cutremurat, paradisul s-a cutremurat și Cerul s-a cutremurat, când a venit acel Glas puternic. Sus din mormânt El s-a ridicat! "Înviind, El ne-a socotit neprihăniți fără plată pentru totdeauna." O, Doamne!

⁴⁵ Atunci sfinții care mor în El pot cânta asta, când ne uităm la acel har uimitor, acolo, ce a făcut El. Vedeți? Aprobarea pecetluită a lui Dumnezeu! "Peste puțină vreme lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea, pentru că voi învia din morți și voi fi cu voi, chiar în voi, până la sfârșitul lumii; ca o confirmare și o verificare că ceea ce a spus Dumnezeu este adevărat, și ceea ce spun Eu este adevărat," a spus Isus. "Voi veni sub forma Duhului Sfânt. Îmi voi face locuința cu voi și voi locui cu voi pentru totdeauna." Atunci sfinții care au în inima lor această nădejde de înviere pot cânta această cântare.

În acea dimineață luminoasă și fără nori când cei morți în Cristos vor învia,
Și slava învierii Lui să o împărtășească;
Când cei aleși ai Săi se vor aduna la Casa lor de dincolo de cer, (cu o asigurare perfectă, cu
Pecetea lui Dumnezeu, cu o chitanță scrisă de Însuși Dumnezeu)
Când se va face apelul acolo sus, eu voi fi. (Oh, vino curând!)

Oh, nu e de mirare că au spus:

Trăind, El m-a iubit. Murind, El m-a mântuit.
Îngropat, El mi-a dus păcatele departe. Oh!
Înviind, El m-a socotit neprihănit fără plată pentru totdeauna.

⁴⁶ Păcatele sunt iertate. Toate aceste jertfe ar fi putut fi mitice, toate aceste jertfe ar fi putut eșua. Dar în dimineața de Paști, când a înviat, Dumnezeu a dovedit că L-a acceptat. Nu e de mirare, că aduce inima omului la un aleluia! Nu e de mirare că îi face pe oameni să stea în fața morții! Îi face pe oameni să cheme lucrurile care nu au fost, ca și cum ar fi fost! Dar de ce? "Înviind, El ne-a socotit neprihăniți." De unde știți că a înviat? Pentru că, El a înviat în inimile noastre, justificați fără plată pentru totdeauna!

⁴⁷ Patruzeci de zile mai târziu, când El stătea, vorbind cu copiii Săi, gravitația începuse să-și piardă puterea. Lucrările erau terminate. Pedeapsa a fost plătită. El avea chitanța în mână. Era chitanța lui Dumnezeu. El avea copiii, Biserica, credincioșii. Tot păcatul a fost biruit. Calea era deschisă. El nu mai putea rămâne pe pământ. Ce ne reține aici? Gravitația. Gravitația a început să cedeze, și-a pierdut puterea. De ce? Totul s-a terminat atunci. Ce s-a întâmplat? A început să se ridice de pe pământ.

⁴⁸ "Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură," a ieșit din rostirea buzelor Sale. "Duceți-vă în toată lumea, și propovăduiți Evanghelia la fiecare făptură. Cine va crede și se va boteza va fi mântuit, cine nu va crede va fi osândit. Și aceste semne vor însoți pe cei ce vor crede. În Numele Meu vor scoate duhuri rele. Vor vorbi în limbi noi. Dacă vor lua în mână șerpi sau dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma. Dacă își vor pune mâinile peste bolnavi, aceștia se vor însănătoși. Pentru că Eu trăiesc... Gravitația s-a desprins de Mine. Păcatul nu a avut putere. Eu am murit pentru voi. Dumnezeu a dovedit-o și a dat chitanța de înviere. Și pentru că Eu trăiesc, trăiți și voi! Într-o zi Mă voi întoarce."

⁴⁹ Într-o zi El vine, o, zi slăvită! Apoi, un... Trăind, murind, îngropat, înviind, venind, nădejdea Bisericii astăzi!

Trăind, El m-a iubit. Murind, El m-a mântuit.
Îngropat, El mi-a dus păcatele departe.
Înviind, El m-a socotit neprihănit fără plată pentru totdeauna.
Într-o zi El vine, oh, zi slăvită!

Ce a fost? Cinci lucruri în cinci litere, J-e-s-u-s.

Trăind, El m-a iubit. Murind, El m-a mântuit.
Îngropat, El mi-a dus păcatele departe.
Înviind, El m-a socotit neprihănit fără plată pentru totdeauna.
Într-o zi El vine, oh, zi slăvită!

⁵⁰ Așteptăm a Doua Sa Venire!

Și unele dintre aceste dimineți luminoase și fără nori
Când cei morți în Cristos vor învia,
Și gloria acelei învieri va fi împărtășită;
Când aleșii Lui se vor aduna la locașurile lor dincolo de cer,
Când se va face apelul acolo sus, eu voi fi acolo.

De ce? Am chitanța. A înviat! De unde știi tu? El trăiește în inima mea. El trăiește în inima bisericii Sale

credincioase.

⁵¹ Gândiți-vă la asta, prieteni. Bazinul va fi gata în câteva momente, cu apă caldută, pentru serviciul de botez, imediat ce ne întoarcem.

Să ne aplecăm capetele acum doar un moment.

⁵² Mă întreb astăzi, dacă există cineva în mijlocul nostru, sau mulți care nu au apreciat încă această Jertfă suficient de mult pentru a-L accepta, și ați dori să fiți amintiți în rugăciune, ca Dumnezeu să vorbească în mod neobișnuit inimii voastre, ca voi să acceptați Jertfa Sa, curățirea sufletului vostru.

⁵³ Și nu uitați că astăzi celebrăm nu doar un timp în care să purtăm pălării noi și să purtăm haine noi; ceea ce este în regulă, este un simbol a ceva nou. Dumnezeu a făcut ceva nou. Ceea ce, este în regulă. Nu este doar atât. Paștele nu înseamnă asta. Sau, să cauți iepuri de Paște sau ouă de iepuraș, și puișori albi, și așa mai departe, nu asta este ideea, frate.

⁵⁴ Paștele este un triumf, este victoria pe care Dumnezeu a dat-o peste pământ, că L-a înviat pe propriul Său Fiu din morți. "Ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă Viața Eternă."

⁵⁵ Învierea poate fi în propria ta viață. Dacă nu ați primit-o, vreți să ridicați mâna către El în această dimineață, în timp ce aveți capetele aplecate, spunând prin aceasta, „Doamne, adu-ți aminte de mine, ca acea Viață de înviere, să poată fi în inima mea.” Vreți să ridicați mâna și să spuneți, "Roagă-te pentru mine, frate Branham, în timp ce îmi ridic mâna"? Domnul să te binecuvânteze. Domnul să te binecuvânteze. Mai este cineva care vrea să ridice mâna și să spună, "Roagă-te pentru mine, frate, vreau să accept această Viață de înviere"?

În acea dimineață luminoasă și fără nori, (gândește-te la asta acum, în timp ce suntem... ? ...) ...
Cristos va învia,
Și slava învierii Sale să o împărtășim;
Când cei aleși se vor aduna pe celălalt țărm,
Când se va face apelul acolo sus, eu voi fi.
Când se va face apelul acolo sus,
Când se va face apelul acolo sus, (Acum, dacă nu sunteți sigur, faceți-o bine, acum.) ... apelul
acolo sus,
Când se va face apelul acolo sus, eu voi fi acolo.
Să lucrăm pentru Stăpânul din... (Aceasta este pentru voi, sfinților.) ... soare,
Să vorbim...

⁵⁶ Acum, voi care sunteți creștini, vreți să faceți un jurământ lui Dumnezeu, să lucrați mai mult; coborâți, ridicați mâna către El.

Și se va face apelul acolo sus, eu voi fi acolo. (Domnul să vă binecuvânteze.)
Când se va face apelul acolo sus,
Când se va face apelul acolo sus,
Când se va face apelul acolo sus,
Când se va face apelul acolo sus, eu voi fi acolo.

⁵⁷ Dragă Dumnezeu, Tu ai văzut fiecare inimă de aici, și Tu cunoști motivele și obiectivele. Și mă rog pentru milă. Doamne, îngăduie ca mila să se arate acestor oameni. Ei au venit în această dimineață pentru această oră de închinare. Au venit în-în acest loc ca să audă Cuvântul Tău.

⁵⁸ Și, așa cum am vorbit, că, atunci când ai trăit, nu a existat niciodată o viață ca a Ta. Murind, Tu ai fost singurul care a putut muri în acest fel. Când ai fost îngropat, ai dus păcatele noastre departe; având păcatele oamenilor asupra Ta, le-ai dus în Marea Uitării. Dar, înviind, Tu ai justificat fără plată pentru totdeauna. Și noi stăm, astăzi, așteptând Venirea Ta.

⁵⁹ Doamne, binecuvântează-i. Ajută-ne. Ne dăm seama că nu mai avem mult timp, căci este chiar la ușă. Și orice... Și peste o oră, conform oamenilor de știință, națiunile ar putea să nu mai fie. Și ne rugăm, Doamne, în timp ce stăm, în această dimineață de Paște, în pragul Venirii Sale, nădejdea Bisericii. Multe mii de oameni zac acolo, în țărâna pământului, așteptând acel ceas, sufletele lor sub altar, strigând, "Cât mai e, Doamne? Cât mai e?" Mă rog, Doamne, ca Tu să ne vorbești. Și să ne amintim că orice am face noi vreodată aici pe pământ, este atât de puțin. Și singurul lucru pe care îl putem face acum, este să așteptăm Venirea Ta și să le spunem tuturor. Mesajul este urgent. Să-l ducem la oameni, repede, că Tu ai putea veni în orice moment. Înainte ca aceste bombe despre care se vorbește, și aceste rachete, care pot fi ploii cu mii de ele

așternute peste pământ într-un minut; înainte ca asta să se întâmple, Tu ai făgăduit să vii, Doamne, să-I iei pe ai Tăi. Așa va fi, Doamne. Așadar, aproape în orice clipă, poate avea loc o înviere, un Paște pentru Biserică; o înviere din această viață păcătoasă, la Viața Eternă, prin Cristos. Ascultă rugăciunile noastre.

⁶⁰ Și astăzi, în timp ce continuăm cu alte servicii, cu învățatura de la școala duminicală, O Doamne, vorbește din nou, și fie ca multe inimi să fie avertizate în mod neobișnuit. Și fie ca ei să vină cu zecile, în acest bazin în această dimineață, în această dimineață de Paști, să fie îngropați cu Domnul Isus, acceptând Jertfa Sa. Nu contează din ce biserică fac parte, sau cu ce sectă religioasă au părtășie, asta nu înseamnă nimic. Dar au acceptat ei această Jertfă? Mărturisesc ei că nu sunt buni de nimic, că Isus a fost Singurul bun? Și El a murit pentru noi, în locul nostru. Și El a luat păcatele noastre și le-a îngropat, iar noi stăm numai în El. Bisericile noastre nu pot îngropa păcatele noastre, propria noastră viață nu poate îngropa păcatele noastre, dar Cristos a îngropat păcatele noastre în Marea Uitării. Doamne, admite acum ca aceste lucruri să fie de glorie în ochii Tăi.

⁶¹ Apoi, în seara aceasta, Doamne, să vii în puterea învierii Tale, și să zguduiești acest locușor așa cum nu a mai fost zguduit niciodată. Fie ca semne și minuni să apară. Repetă, așa cum a fost acum câteva duminici, Doamne, când bolnavii și suferinzii au fost vindecați în mod așa de minunat. Ne rugăm ca aceasta să fie din nou în seara aceasta, spre slava Ta, Doamne.

⁶² Iartă-ne acum de greșelile noastre, Doamne, și fie ca acesta, să fie un Paște adevărat pentru unii dintre noi, un Paște adevărat pentru noi toți. Iar unii dintre cei care nu au știut niciodată ce era binecuvântarea Paștelui, fie ca astăzi să învie Cristos în inima lor, cu o nădejde nouă, cu o Viață nouă. Îndrumă-i spre Calvar. Căci o cerem, în Numele lui Isus. Amin.

⁶³ [Porțiune goală pe bandă – Ed.] ... să avem acest timp de părtășie. Câți dintre voi Îl iubiți pe Domnul? Doar ridicați mâna. Oh, vai, este minunat!

⁶⁴ Am auzit că aveți copilul pentru consacrare frate McDowell. Vă veți întoarce pentru serviciul de școala de duminică, puteți? Bine, va fi bine. Atunci vom dedica bebelușii și așa mai departe, în acel moment, dacă nu vă deranjează, este în regulă.

⁶⁵ Și astfel, acum, vom elibera audiența pentru câteva momente, ca să vă puteți duce la locurile voastre și să luați micul dejun, apoi să vă întoarceți din nou. Ne bucurăm că ați fost aici.

⁶⁶ Și acum, haideți să ne ridicăm. Și aceeași cântare care am cântat-o acum câteva momente, "Pe acel luminos și fără nori..." Câți au această nădejde în ei? Să vă vedem mâinile ridicate. Ridicați-vă în picioare.

... acel luminos și fără nori (Să cântăm acum.)

... când cei morți în Cristos vor învia,

Și slava învierii Sale să o împărtășească;

Când cei mântuiți de pe pământ se vor aduna pe partea cealaltă,

Și se va face apelul, eu voi fi acolo.

Când se va face apelul acolo sus,

Când se va face apelul acolo sus,

Când se va face apelul acolo sus,

Când se va face apelul acolo sus, eu voi fi acolo.

⁶⁷ Acum, în timp ce cântăm următorul verset: "Să lucrăm pentru Stăpânul, din zori până la apusul soarelui, să vorbim," (nu despre lucrurile lumii) "ci, să vorbim despre toate minunile, dragostea și grija Lui."

În timp ce facem asta, dați mâna cu cineva din spatele vostru, din fața voastră, de lângă voi. Să facem cu toții asta acum. Spuneți, "Bună dimineața, prietene creștin, mă bucur să fiu în biserică alături de tine." În regulă.

Să lucrăm pentru Stăpânul din...

... de toată dragostea și grija Lui minunată;

Apoi, când toată viața se va sfârși și lucrarea noastră pe pământ va fi terminată,

Și se va face apelul acolo sus, eu voi fi acolo.

Când se va face apelul acolo sus,

Când se va face apelul...

... acolo,

Când se va face apelul acolo sus, eu voi fi acolo.

De ce? Cum vom fi acolo? Pentru că: "Trăind, El m-a iubit.

Murind, El m-a mântuit. Îngropat, El mi-a dus păcatele departe. Învind, El m-a justificat fără plată pentru totdeauna. Într-o zi El va veni, o, zi slăvită."

Când se va face apelul acolo sus, eu voi fi acolo. (Avem o chitanță.)

... apelul... acolo,

Când se va face apelul acolo sus,

Când se va face apelul acolo sus,

Când se va face apelul acolo sus, eu voi fi acolo.

Să ne aplecăm capetele.

⁶⁸ Doamne, într-o dimineață luminoasă și fără nori, când vom vedea curcubeul mare venind pe cer (semnul lui Dumnezeu al legământului, legământul veșnic: El și-a ținut făgăduința.), atunci vom privi, venind, și pietrele de mormânt vor cădea înapoi, și cei care dorm în țărâna pământului se vor ridica pentru a împărtăși slava primului Paște cu Cel care a făcut-o posibilă, Domnul nostru. Ți mulțumim pentru asta, Doamne. Mă bucur atât de mult, Doamne, că acea nădejde zace în pieptul meu. Pentru că văd umerii mei aplecați, Doamne, și-și vârsta începe să se strecoare; sunt în vârful dealului, și privesc dincolo acum. Doamne, mă bucur atât de mult că această nădejde arde în mine. Într-o zi Tu vei veni. Mă bucur atât de mult că sunt mulți aici, astăzi, care simt la fel.

⁶⁹ Mă rog, Doamne, să ne dai o zi măreață, astăzi, iertându-ne toate greșelile noastre, când ne mărturisim greșelile și mărturisim că suntem nevrednici. Dar moartea, îngroparea și învierea lui Cristos, dovedite nouă prin Duhul Său care a înviat în inimile noastre, făcându-ne părtași ai învierii Sale, și avem acum în inimile noastre arvuna învierii noastre. Pentru că față de păcat, am murit, și am intrat într-o Viață nouă, și am înviat din lucrurile vechi ale lumii la o Viață nouă. Este arvuna, avansul, O Doamne, este-este arvuna învierii noastre.

⁷⁰ Suntem atât de fericiți să o simțim și să ne bucurăm de ea unul de altul. Aceste lucruri, le ținem ca pe niște mari comori ale inimilor noastre, ceva ce niciun ban nu ar putea cumpăra, pe care lumea nu le-ar putea șterge, pentru că Dumnezeu ni le-a dat fără plată, așa cum fără plată a murit Cristos pentru ele.

⁷¹ Acum, ne rugăm ca Tu să fii cu noi în această dimineață. Ajută-ne, acum, și să ne odihnim câteva clipe, și să ne întoarcem înapoi. Dă-ne un serviciu măreț în continuare. Căci cerem lucrul acesta, în Numele Lui, Care ne-a învățat să ne rugăm împreună [Fratele Branham și adunarea se roagă împreună – Ed.]: Tatăl nostru Care ești în ceruri, Sfințească-se Numele Tău. Vie împărăția Ta. Facă-se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Dă-ne astăzi pâinea noastră cea de toate zilele. Și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne du în ispită, ci izbăvește-ne de rău: Căci a Ta este Împărăția, și puterea, și slava, pentru veci. Amin.

⁷² Domnul să vă binecuvânteze, acum, până când ne vom revedea, în aproximativ o... la nouă și jumătate. Dați mâinile unii cu ceilalți; și ne vedem la nouă și jumătate.